

عنوان مقاله:

کار و زمان در منشور شعر و کار کارستان پروین (۱۳۲۰ - ۱۳۸۵)

محل انتشار:

فصلنامه جامعه پژوهی فرهنگی، دوره 2، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

مرتضی فرهادی - استاد جامعه شناسی، دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر با اشاره ای به شعر، به مثابه ابزاری برای کشف واقعیات روانی زندگی آدمیان، آغاز می شود و با پیشینه پژوهش به زندگی نامه و اظهارات نویسندگان و شعرای ایران درباره پروین و گام های مقدماتی مربوط به طرح مسئله کار در سروده های پروین اعتصامی می پردازد. آن گاه مقاله با عناوینی نظیر وفور واژگانی کار و ترکیبات آن در اشعار پروین، جدایی گفتار از کردار و کار، هستی در کار، تشویق به تلاش و صبوری در کار، نکوهش تنبلی و تن پروری، «رفوگری وقت» (فرصت اندوزی و مدیریت زمان)، انواع کار، کار بی رویه، کارکردهای کار، کارآموزی و آموزش کار، لزوم همکاری کار گروهی و کار تخصصی، و همکاری به شیوه دگریاری ادامه می یابد و سرانجام به نقش مور، نماد کوشندگی در شعر پروین، و به آسیب شناسی فرهنگ کار و دلایل شگفتی خود از کار به هنگام وی در زمانه نابه هنگام می پردازد و پژوهشگران ایرانی را به کاوش در سرچشمه های اندیشه پروین تشویق می کند.

کلمات کلیدی:

کار، رفوگری وقت (مدیریت زمان)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1206877>

